

LIBRIS

We know
books

Colecția Poesis

Lector: Nicoleta Arsenie
Tehnoredactor: Carmen Dumitrescu
Coperta: Florin Afloarei

Editura IDEEA EUROPEANĂ
O.P. 22, C.P. 113, București, 014780
Tel./Fax.: 021-2125692; Tel.: 021-3106618
Comenzi carte prin poștă:
Tel.: 021-2125692
E-mail: office@ideeaeuropeana.ro
www.ideeaeuropeana.ro

© Editura Ideea Europeană

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DINGA, EMIL

Poezii / Emil Dinga. - București : Ideea Europeană, 2024
vol.

ISBN 978-630-333-061-7

Vol. 3. : Studii lirice. - 2025. - ISBN 978-630-333-153-9

821.135.1

EMIL DINGA

STUDII LIRICE

Poezii

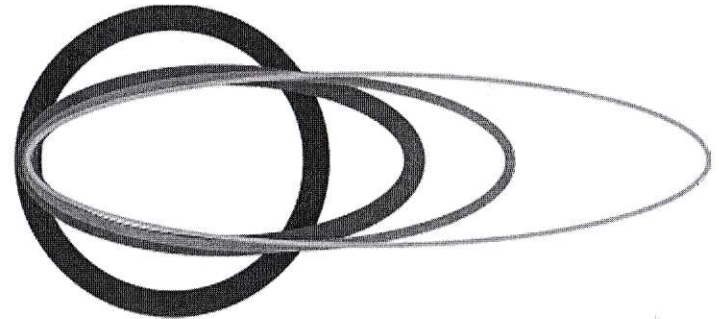
(vol. 3)

București, 2025

Cuprins

STUDIUL 41 – <i>PLECARE</i>	7
STUDIUL 42 – <i>REVERIE</i>	19
STUDIUL 43 – <i>RUGĂCIUNE</i>	31
STUDIUL 44 – <i>SĂRUT</i>	43
STUDIUL 45 – <i>SINE</i>	55
STUDIUL 46 – <i>SINGURĂTATE</i>	67
STUDIUL 47 – <i>SOMN</i>	79
STUDIUL 48 – <i>STRĂMOȘ</i>	91
STUDIUL 49 – <i>SUFERINȚĂ</i>	103
STUDIUL 50 – <i>SUFLET</i>	115
STUDIUL 51 – <i>TĂCERE</i>	127
STUDIUL 52 – <i>TIMP</i>	139
STUDIUL 53 – <i>TRECERE</i>	151
STUDIUL 54 – <i>TRISTEȚE</i>	163
STUDIUL 55 – <i>TU</i>	175
STUDIUL 56 – <i>UITARE</i>	187
STUDIUL 57 – <i>URMĂ</i>	199
STUDIUL 58 – <i>VEDENIE</i>	211
STUDIUL 59 – <i>VEȘNICIE</i>	223
STUDIUL 60 – <i>VIS</i>	235

STUDIUL 41 – PLECARE**(Plecare) – DESEN****(Plecare) – ECUAȚIE**

$$x = \infty$$

(Plecare) – VERS LIBER

Ai plecat, ca un vis
destrămat la trezire, în
tăcere, fără cauză și fără
scop – plecarea e
întotdeauna agățată de aer,
nu știe încotro să se
ducă. Ai plecat,
dar urma ta încă mă mai
miroase, să se convingă
că respir – eu, însă,
încep să mă desfrunzesc,
și miros din ce în ce
mai puțin, iar
urma ta se îngrijorează
(și, probabil, îți
spune, acolo unde ești acum,
că mă micesc, și mă
ascund de urma
ta, și plec, și eu, dar
înăuntrul meu,
ca un melc surprins de
razele soarelui,
după ploaie). Ai plecat,
dar nu întreba vreodată de

ce ai plecat – nu vei
găsi răspuns și,
atunci, vei vrea să te
întorci, pentru a afla asta.
O plecare trebuie
să uite de ea însăși,
altfel se va întoarce –
adică se va sinucide.

(Plecare) – ANCOTRIB

Te tot petreci spre zare, sau zarea te cuprinde,
(Nu poți ști, dinăuntru, cum lumea e făcută)
Cu fiecare pas o fâșie se desprinde
Din trupul tău, și-n aer se pierde, desfăcută.

În locul ei, lumina se-nstăpânește-ndată,
(Cum spus-au filosofii, oroare e de vid)
Și pari, în zarea largă,-o icoană suspendată
Într-o catapeteasmă din aerul fluid.

Conturul de lumină abia te mai păstrează,
(Arheul lumii este un marș al amneziei)
Pe zarea omogenă, un timp, te proiectează
Doar frământarea surdă și calmă-a poeziei.

(Plecare) – SONET

Plecarea e o moarte 'nainte de murire,
Cum spune chiar poetul, e-a morții învățare,
Deși de dor e plină, aruncă în uitare
Ce s-a-ntrupat în suflet la ultima oprire.

Plecarea repetată o ducem, fiecare,
Sperând că ei, plecării,-i urmează o venire,
Dar una peste alta, ca într-o palimpsire,
Plecările se-așază-ntru ultima plecare.

Eoni, nehotărâtă, pe marginea plecării
Ai stat, și sfârâmarea de sine te-a-necat,
Iar când te-ajunse gândul senin al aruncării
În neștiutul negru ce te-a adjudecat,
Întârzii, poate,-o clipă,-n ispita-alunecării,
Dar sorbul părăsirii e neînduplecat.

(Plecare) – GLOSSA

*Nu-i tragică plecarea de nu vrei s-o-nțelegi,
Plecării să nu-i cauți temeiuri, și nici legi,
Făcut e drumul însuși, întreg, doar din plecări,
La capete, un drum e strivit de-aceleași zări,
Ajunsă de-i la capăt, plecarea e venire,
Plecarea din plecare-i privirea din privire.*

*Nu-i tragică plecarea de nu vrei s-o-nțelegi,
Ca negura ea crește, venită de niciunde,
N-o vezi când te alege, și nu poți s-o alegi,
Nici nu se-oprește-n față, și nici nu se ascunde.*

*Plecării să nu-i cauți temeiuri, și nici legi,
Ea îți răsare-n cale, precum un fir de iarbă,
Dar rostul ei, în sine, nu poți să i-l dezlegi,
Îi vezi menirea numai când fi-va să te soarbă.*

*Făcut e drumul însuși, întreg, doar din plecări,
Ce-s înșirate, toate, pe-o ață prea subțire,
Precum viața toată făcută-i din uitări
Ce rod, fără de preget, plăpânda amintire.*

*La capete, un drum e strivit de-aceleași zări –
Plecarea de-nceput și plecarea de sfârșit –
Cărările se nasc din trecutele cărări,
Nu capătă ființă un pas de nu-i pășit.*

*Ajunsă de-i la capăt, plecarea e venire,
Căci noua cărăruie se naște-abia acum,
Ce este nu-i ce este decât ca devenire,
Venirea pe un drum e plecare de pe-un drum.*

*Plecarea din plecare-i privirea din privire,
Ce-i neajuns la capăt se-ntreabă despre sine,
E ca o catastază 'nainte de rostire,
Un ram ce-i încă mugur pe ramul ce îl ține.*

*Plecarea din plecare-i privirea din privire,
Ajunsă de-i la capăt, plecarea e venire,
La capete, un drum e strivit de-aceleași zări,
Făcut e drumul însuși, întreg, doar din plecări,
Plecării să nu-i cauți temeiuri, și nici legi,
Nu-i tragică plecarea de nu vrei s-o-nțelegi.*

(Plecare) – RONDEL

*Plecarea te-aruncă-n a ei reverie,
Ființa-ncotro să pornească nu știe,
Iar gândul tot crește în propria-i stare,
Alungă departe orice renunțare –
În veghe rămâi pentru ce va să fie.*

*Încet, se topește în ceața pustie
Conturu-ți ce-a fost, în trecut, mărturie
Că-aici și acum ai avut ființare...
Plecarea te-aruncă-n a ei reverie.*

*Și parcă aștepti o schimbare târzie,
Din gândul cel ultim să faci erezie,
Conturu-ți să prindă, din nou, arătare,
Din vaga lumină să prindă culoare.
Dar drumul din urmă s-a șters, nu învie –*

Plecarea te-aruncă-n a ei reverie.

(Plecare) – GAZEL

Plecarea – vierme orb și insistent,
Ce (poate)-a fost de la-nceput, prezent,

Și sufletul ți-a cuibărit, mereu,
Tenace, răbdător, ascuns, latent,

O clipă așteptând, de reverie,
Când sinele-ți adoarme, neatent,

Pentru a șterge urma cea din urmă
A drumului ce-acum e doar tangent

La calea ce îți crește fără sațiu,
Luându-te cu ea, ca un torent.